

El Suprem i la instrucció secreta del fiscal del Consejo de Castilla, Joseph Rodrigo Villalpando

written by Agustí Soler | 24 de juliol de 2026

Deia fa uns anys l'eminent patriota i assagista valencià Joan Fuster que "la nostra llengua és la nostra pàtria". Claríssim i contundent axioma per als que encara dubten dels límits de la nació catalana, del territori que s'estén de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, aquell territori on, deia també Fuster, quan dius "bon dia" et contesten "bon dia". Qui ho té més clar que ningú són aquells personatges que de Madrid estant han estat durant vora tres-cents anys fent mans i mànigues perquè el català desaparegui i el castellà s'imposi d'una vegada per sempre.

Els documents guardats a l'Archivo Histórico Nacional ens alligonen sobre aquesta qüestió i mostren la falsedat de les paraules que un dia el rei Juan Carlos de Borbón llegí durant el lliurament d'uns premis tot dient que "Nunca fué el castellano lengua de imposición", perquè, precisament, en la Instrucció secreta als corregidors de Catalunya, inspirada per Joseph Rodrigo Villalpando, fiscal del Consejo de Castilla i redactada per l'Abad de Vivanco Angulo, el 5 de maig de 1716, s'hi pot llegir: «Pondrá el mayor cuidado en introducir la lengua castellana, a cuyo fin dará las providencias más templadas y disimuladas para que se consiga el efecto, sin que se note el cuidado».

Fa més de tres-cents anys, després d'una autèntica guerra d'extermini contra Catalunya atiada pel primer Borbó, Felip V, que manà al Duc de Pòpuli "si algunos miquelets u otra gente tuviese el bárbaro arrojo y osadia de querer defenderse se les

pasará a todos a cuchillo" (Archivo General de Simancas, 3 d'abril 1713), amb un país vençut, ocupat i espoliat, encara es donaven "las providencias más templadas y disimuladas" per a introduir la llengua castellana, ara, al segle XXI, en una Catalunya teòricament autònoma i dins d'un Estat espanyol dit democràtic, un dels òrgans d'aquest Estat, el Tribunal Suprem, es deixa estar de subtiletes i sense cap mena d'escrúpol, emparant-se en una nefasta sentència del no menys nefast Tribunal Constitucional, obliga a introduir el castellà per la força; per la força d'unes lleis imposades i no votades pel poble català.

Cal que denunciem aquesta arbitrarietat i ens oposem fins a l'últim alè d'aquesta imposició i, tanmateix, instem els nostres representants polítics, ara mateix a actuar en aquest sentit. Fa temps que esperem del govern de la Generalitat un gest de dignitat, de no acceptació d'aquest afront i la seva denúncia davant del poble català i de totes les instàncies democràtiques internacionals. Aquest gest de dignitat seria el primer pas per a un altre gest que conduirà indefectiblement cap a la derogació en territori català de la Constitució espanyola i la proclamació de l'Estat Català.